

Hof van beroep te Gent, arrest van 12 november 2007

Betekening – (Oude) Betekeningsverordening nr. 1348/2000 – Meerdere wijzen van betekening – Eerste geldige betekening doet de beroepstermijn lopen – Artikelen 1051 iuncto 55 Ger. W. bepalen de beroepstermijn – Laattijdig hoger beroep

Notification – (Ancien) règlement n° 1348/2000 relatif à la signification – Plusieurs modes de signification – Le délai d'appel prend cours lors de la première signification valable – Les articles 1051 iuncto 55 du C. jud. prévoient le délai d'appel – Appel tardif

Terechzitting van 12-11-2007
HOGER BEROEP
NIET TOELAATBAAR
Nr. 2006/AR/1653
in de zaak van :

AUTOMOVILES ATILANO PALACIOS S.L.,

vennootschap naar Spaans recht met maatschappelijke zetel in Spanje, 28041 Madrid, Avenida de Andalucia, Km 7300 en met fiscaal identificatienummer C.I.F. B-82275249, appellante, hebbende als raadsman mr. Miguel Troncoso Ferrer, advocaat met kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 267,

tegen

N.V. KONSTRUKTIEWERKHUIZEN STAS,

met maatschappelijke zetel te 8790 Waregem, Flanders Fieldweg 45 -PB 47 en met ondernemingsnummer 0430.995.942, geïntimeerde, hebbende als raadsman mr. Louis Declerck, advocaat met kantoor te 8530 Harelbeke, Marktstraat 92,

velt het Hof volgend arrest:

Procedure in hoger beroep

1. Met haar op 6 juni 2006 ter griffie neergelegd verzoekschrift heeft appellante hoger beroep aangetekend tegen het door de derde kamer van de rechtbank van koophandel te Kortrijk op 3 februari 2006 op tegenspraak gewezen vonnis in de zaak met rolnummer A/1519/05.

Het bestreden vonnis werd aan appellante betekend op de hierna onder punt 7 nader omschreven wijzen.

Geïntimeerde die in hoofdorde de niet toelaatbaarheid van het hoofdberoep wegens laattijdigheid opwerpt, besluit in ondergeschikte orde tot de ongegrondheid van dit beroep en stelt in haar op 23 juni 2006 neergelegde conclusie incidenteel beroep in.

[...]

Feiten en procedure in eerste aanleg

2. De discussie gaat terug op een commerciële relatie waaraan elk van de partijen een andere draagwijdte toekennen, maar die uiteindelijk resulteerde in twee door appellante op respectievelijk 3 april 2003 en 19 juni 2003 bij geïntimeerde geplaatste bestellingen voor telkens vijf oplegger-kippers.

Appellante houdt voor dat zij, toen de derde oplegger-kipper in productie was, geïntimeerde verzocht om de productie stop te zetten en daardoor meteen de overige bestellingen werden geannuleerd.

Zij meende dan ook dat haar verbintenissen beperkt bleven tot de twee ter beschikking gestelde en door haar betaalde opleggers-kippers, temeer - aldus nog appellante - dat tussen partijen werd overeengekomen om het derde voertuig alsook de nog niet geproduceerde voertuigen op andere markten te verkopen, wat ook effectief gebeurde.

Geïntimeerde was daarentegen van oordeel dat appellante wel degelijk gehouden was tot afname én betaling van nog één oplegger-kipper en dat zij schadevergoeding verschuldigd was voor de laattijdige annulatie van vier afgewerkte opleggers. Voor de drie resterende nog niet afgewerkte voertuigen aanvaardde geïntimeerde de annulatie en vorderde zij geen schadevergoeding.

3. Voor de eerste rechter vorderde geïntimeerde, zoals aangepast in haar besluiten, de veroordeling van appellante tot betaling van een bedrag van 27.000,00 EUR uit hoofde van factuur nr.7667 van 18.11.2003, vermeerderd met de conventionele rente ad 8% per jaar of 5.633,75 EUR, en een schadebeding voor een bedrag van 1.875,00 EUR

Geïntimeerde vorderde tevens dat de overeenkomst voor de constructie en de levering van vier oplegger-kippers zou worden ontbonden in het nadeel van appellante en deze laatste zou worden veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding van 22.500,00 EUR meer de rente.

4. Na te hebben vastgesteld dat hij wel degelijk over de vereiste rechtsmacht beschikte om van het geschil kennis te nemen, verklaarde de eerste rechter voormelde vordering grotendeels gegrond.

Appellante werd vooreerst veroordeeld tot betaling van een bedrag van 31.691,87 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke rente op 4.575,00 EUR vanaf de dagvaarding tot de dag van de volledige betaling.

Verder werd de overeenkomst betreffende de koop-verkoop met betrekking tot de vier oplegger-kippers -voorwerp van facturen nrs. 8422, 7628, 7627 en 7767 - ontbonden in het nadeel van appellante, met veroordeling van laatstgenoemde tot betaling van een schadevergoeding van 16.875,00 EUR.

Grievens/voorwerp van het hoger beroep

5. Appellante is vooreerst van oordeel dat haar hoger beroep tijdig en regelmatig voorkomt.

Zij meent verder dat enkel de Spaanse rechtbanken rechtsmacht hebben om van het geschil kennis te nemen en de eerste rechter dan ook ten onrechte vaststelde dat hij rechtsmacht had om de vordering te beoordelen.

Ondergeschikt, voor wat de grond van de betwisting betreft, argumenteert appellante dat de factuur waarvan geïntimeerde betaling vordert werd geprotesteerd en dit protest gegrond voorkomt.

Nog volgens appellante is de aanspraak van geïntimeerde op betaling van deze factuur laattijdig en maakt deze daarenboven rechtsmisbruik uit.

Tenslotte meent appellante dat de aanspraken van geïntimeerde tot betaling van conventionele rente, schadebeding en schadevergoeding wegens contractbreuk elke grondslag missen.

6. Geïntimeerde besluit in hoofdorde tot de ontoelaatbaarheid van het hoger beroep wegens laattijdigheid.

Ondergeschikt vordert zij dat het hoger beroep van appellante als ongegrond wordt afgewezen en haar incidenteel beroep ontvankelijk en gegrond zou worden verklaard met veroordeling van appellante tot betaling van een bedrag van 27.900,00 EUR ten titel van schadevergoeding, te vermeerderen met de gerechtelijke rente vanaf de dagvaarding.

Voor het overige vordert geïntimeerde de bevestiging van het bestreden vonnis, ook voor wat de gedingkosten betreft.

Beoordeling

7. Uit de stukken blijkt dat geïntimeerde het bestreden vonnis aan appellante heeft laten betekenen

- overeenkomstig artikel 14 van de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken,

én

- overeenkomstig de artikelen 4 tot 11 van diezelfde Verordening.

De betekening overeenkomstig voormeld artikel 14 werd - per aangetekend schrijven met kennisgeving van ontvangst - door de optredende gerechtsdeurwaarder verricht op het postkantoor te Kortrijk op 31 maart 2006.

Uit de stukken blijkt dat appellante voormeld aangetekend schrijven, dat zij - zoals in de beroepsakte uitdrukkelijk bevestigd - zelf als een betekening van het bestreden vonnis bestempelt, op 4 april 2006 in ontvangst heeft genomen.

De door geïntimeerde voorgelegde roze antwoordkaart én het door appellante voorgelegd stuk 13 die zij zelfs omschrijft als het "Bewijs van de Spaanse post in verband met de ontvangst van het vonnis door appellante op 4 april 2006" laten hieromtrent niet de minste twijfel bestaan.

De betekening overeenkomstig de artikelen 4 tot 11 van de voormelde Verordening vond plaats op 8 juni 2006 zoals blijkt uit het door de bevoegde Spaanse autoriteiten afgeleverde certificaat van betekening of kennisgeving (art.10 Verordening (EG) nr. 1348/2000).

8. Appellante, die de rechtsgeldigheid van beide voormelde wijzen van betekening niet betwist, houdt *in hoofdorde* staande dat haar beroep tijdig voorkomt nu de betekening overeenkomstig de artikelen 4 tot 11 van de voormelde Verordening op 8 juni 2006 plaatsvond.

Het is het Hof niet duidelijk waarom appellante voorhoudt dat deze betekening zou hebben plaatsgevonden in toepassing van artikel 57.4 van de Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in handelszaken.

Uit de stukken blijkt immers ontegensprekelijk dat voor deze betekening enkel toepassing werd gemaakt van voormelde Verordening nr. 1348/2000 van 29 mei 2000.

Ondergeschikt, ook wanneer de betekening per aangetekende brief met kennisgeving van ontvangst in aanmerking zou worden genomen, is appellante van oordeel dat haar beroep tijdig werd ingesteld uitgaande van de datum waarop zij deze betekening per aangetekende brief heeft ontvangen, hetzij 4 april 2006.

9. Appellante kan in deze argumentatie niet worden bijgetreden.

In het geval waarin het bestreden vonnis op meerdere wijzen in het buitenland wordt betekend, neemt de termijn om hoger beroep in te stellen een aanvang vanaf de eerst geldige betekening. (Antwerpen, 9 januari 2001, P.&B., 2002, 329; Antwerpen, 7 juni 1999, A.J.T., 2000-01, 301; Brussel, 8 november 1994, P.&B., 1995,89)

Nu appellante zoals voormeld de rechtsgeldigheid van de beide betekeningwijzen niet betwist, doet de eerste en overeenkomstig artikel 14 van de Verordening nr. 1348/2000 verrichte betekening de beroepstermijn lopen en is dan ook enkel deze betekening relevant voor de beoordeling van de al dan niet laattijdigheid van het door appellante op 6 juni 2006 ingestelde hoger beroep.

De betwisting of deze betekening heeft plaats gevonden op 31 maart 2006 datum van afgifte aan de postdiensten -, dan wel op 4 april 2006 - datum van ontvangst - komt niet relevant voor zodat daarop niet verder dient te worden ingegaan.

Zelfs wanneer 4 april 2006 als datum van betekening in aanmerking wordt genomen komt het door appellante op 6 juni 2006 ingestelde hoger beroep immers laattijdig voor.

Overeenkomstig artikel 1051 Ger.W. is de termijn om hoger beroep aan te tekenen bepaald op één maand te rekenen vanaf de betekening van het vonnis, welke termijn overeenkomstig artikel 55 Ger.W. voor appellante met dertig dagen wordt verlengd.

Verder bepaalt artikel 52 Ger.W. dat een termijn wordt gerekend vanaf de dag na die van de akte welke hem doet ingaan en voorziet artikel 54 Ger.W. dat een in maanden of jaren bepaalde termijn wordt gerekend van de zoveelste tot de dag vóór de zoveelste.

In casu, uitgaande van de voor appellant meest gunstige hypothese, nam de door artikel 1051 Ger.W. voorziene beroepstermijn van één maand dan ook een aanvang op 5 april 2006 en was 4 mei 2006 de laatst nuttige dag om hoger beroep in te stellen.

Ingevolge de voormelde verlenging met dertig dagen was 3 juni 2006 de laatst nuttige datum om hoger beroep in te stellen.

Vermits 3 juni 2006 evenwel een zaterdag was, diende deze vervaldag overeenkomstig artikel 53 Ger.W. te worden verplaatst naar de eerstvolgende werkdag, hetzij maandag 5 juni 2006.

Het door appellante pas op 6 juni 2006 ingesteld hoger beroep komt dan ook laattijdig en bijgevolg niet toelaatbaar voor.

Vermits het hoofdberoep laattijdig voorkomt, kan ook het incidenteel beroep niet worden toegelaten (art. 1054 Ger.W.)

OP DEZE GRONDEN,

HET HOF,

[...] Verklaart zowel het hoofd- als incidenteel beroep niet toelaatbaar,

[...]

